

[Poul Dam.]

også på grund af den form, som afvisningen har fået. Det er jo sådan, at ændringsforslaget er blevet afvist af finansministeren med en bemærkning i retning af, at hvis kommunerne fik disse penge yderligere, ville de jo bare bruge dem, og det ville være en frygtelig ulykke. Nu var det altså også meningen, at de skulle bruge dem, fordi det ellers vil være overordentlig ulykkeligt for en række kommuner, som har store investeringsbehov, og som med den nuværende pengepolitiske situation ikke har reelle muligheder for at gå ind på det almindelige lånemarked.

I tillægsbetænkningen har de socialdemokratiske medlemmer af finansudvalget stillet 4 selvstændige ændringsforslag. Der er først spørgsmålet om, hvorvidt forvaltningshøjskolen skal være under det ene eller det andet ministerium. Det ændringsforslag kan vi ikke stemme for. Vi mener egentlig, det er lige på kanten af den regel, der gælder om fordelingen af arbejdsopgaverne mellem ministrene. Vi mener, at det må være regeringens ansvar, om en sag ligger under den ene eller den anden minister, og vi har egentlig ikke større sympati for den ene minister end for den anden, i hvert fald ikke når det drejer sig om det principielle synspunkt, så for os må forvaltningshøjskolen ligge, hvor den vil, det må regeringen få lov til at bestemme.

Ændringsforslaget vedrørende departementschefen i administrationsdepartementet forekommer os at være noget forsinket, da det er vores indtryk, at han er ansat og er ansat som tjenestemand, og den beslutning fra regeringens side kan det jo ikke lade sig gøre at lave om med en ændring på finansloven.

Så er der 2 ændringsforslag, som vi gerne vil stemme for. De har en lidt principielt betænkelig begrundelse, men da det drejer sig om forstandige sager, kan vi da gerne stemme for dem.

Vi kan stemme for samtlige de ændringsforslag, der er tiltrådt af hele finansudvalget eller dets flertal. Om et af ændringsforslagene, nemlig nr. 83, skal jeg sige, at det forekommer os på indeværende tidspunkt forkert ved en fjernelse af denne bevilling at skabe vanskeligheder for dette produktudviklingskøkken for fjerkræ, men det betyder ikke, at vi er overbevist om, at løsningen er

rigtig for tid og evighed. Der kan være megen grund til i løbet af det kommende år at tage sagen op og se på, om det er den rigtige måde at have denne virksomhed på.

Endelig er der de ændringsforslag, som for mig har været de afgørende, de, der ikke forelå, da vi lavede tillægsbetænkningen, nemlig finansministerens ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen. Det er i hovedsagen udtryk for ændrede skøn, og disse skøn er vi jo endnu mindre end finansministeren i stand til at bedømme rimeligheden af. Det må mere eller mindre hvile på administrationen, om disse skøn er korrekte og forstandige.

Efter at disse skøn er foretaget og der er foretaget en meget nyttig korrektion, som først og fremmest hr. Grünbaum har æren for, nemlig korrektionen af uddannelsesfonden, har vi altså fået et tal for et kasseoverskud, som er på 1.686 mill. kr., så nogenlunde. Det er jo et interessant tal, men hvilken interesse har det? Er det udtryk for noget som helst andet end en tilfældig sammenlægning af noget, man måske mente var rigtigt for nogle uger siden? Er det ikke sådan, at tiden allerede er løbet fra dette kasseoverskudsskøn og fra en hel del af de bevillinger, som man nu vil have folketinget til at vedtage ved denne tredjebehandling af finanslovsforslaget?

Vi har fået en økonomisk årsoversigt siden sidst, vi har også hørt fra Nationalbanken siden sidst, og regeringen har allerede ladet sig påvirke meget stærkt af de advarsler, der lød de to steder. Vi har foreløbig fået lavet et byggestop, som vil formindske investeringsudgifterne i det kommende finansår med en 200-300 mill. kr.; det får finansudvalget besked om i morgen, efter at finanslovsforslaget formentlig, måske, eventuelt er vedtaget. Det er lidt sent, men naturligvis er det dog inden den 31. marts. Hvad kan der så ske mere, hvad har man i posen, som vil komme i de første uger af april måned? Vi kan vel nok huske, hvordan det gik sidste år, hvor man vedtog en finanslov, og hvor der omgående, efter at finansloven var trådt i kraft, kom et almindeligt direktiv om at nedskære bevillingerne så at sige over en bank, nogle nedskæringer, som de enkelte ministre så måtte tage sig af at få fordelt på den rimeligste eller urimeligste måde, som man nu var indstillet til det,